AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 29.10.2004
COM(2004) 728 végleges

2004/0261 (CNS)
2004/0262 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a hozzáadottértékadó-kötelezettségek egyszerűsítése végett a 77/388/EGK irányelv megváltoztatásáról

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a nem az adott ország területén, hanem más tagállamban letelepedett adóalanyoknak a 77/388/EGK irányelvben biztosított hozzáadottértékadó-visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

az 1798/2003/EK rendeletnek az igazgatási együttműködési megállapodások bevezetésének tekintetében történő módosításáról, az egyablakos ügyintézési tervezettel és a hozzáadottértékadó-visszatérítési eljárással összefüggésben

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKLÁS

1. BEVEZETÉS

2003. októberében a Bizottság közleményt adott ki, amelyben felülvizsgálta a 2000. júniusában útjára bocsátott HÉA stratégiát és meghatározta a jövőben az e stratégia keretében kivitelezendő kezdeményezéseket[1]. E stratégia egy négy fő célra irányuló cselekvési programot határozott meg: a jelenlegi szabályozás egyszerűsítése, korszerűsítése és egységesebb módon történő alkalmazása, és szorosabb igazgatási együttműködési megállapodások a tagállamok között a csalások kiszűrésére.

A közlemény a jövőbeni feladatok legfontosabb területeként az adókötelezettségek egyszerűsítését jelölte meg. Az egyszerűsítés leginkább azáltal érhető el, ha az adóalanyok és az adóhatóságok között valamint a nemzeti adóhatóságok között fokozottabb mértékben alkalmazzák az elektronikus kommunikáció eszközeit.

A vállalkozói kötelezettségek egyszerűsítésének célkitűzése a HÉA területén összhangban áll az Európai Tanács 2004. március 25-26-án tartott ülésén tett azon felkéréssel, hogy jelöljék ki az egyszerűsíthető területeket. A felkérésre reagálva a Versenytanács 2004. május 17-18-án tartott ülése következtetéseiben a jobb szabályozást tűzte ki célul.

E következtetések folyamán az ír és a városmányos holland elnökség 2004 júniusában felkérte a tagállamokat, hogy saját nemzeti tapasztalataik alapján konkrét egyszerűsítési javaslatokat nyújtsanak be. Számos tagállam a hatodik HÉÁ-ról szóló irányelv egyszerűsítését javasolta, de olyan döntés született, hogy a Versenytanács ne foglalkozzon e javaslattal, mivel az már része a Bizottság HÉA egyszerűsítési programjának.

Az ECOFIN-Tanács 2004. szeptember 11-én tartott nem hivatalos ülésén a holland elnökség felvetette a "növekedés-serkentés az adminisztrációs terhek csökkentésén keresztül" téma kérdéskörét. A mostani javaslat tejes mértékben összhangban áll e célkitűzéssel.

Ezen felül, a Bizottság által 2003 második felében elvégzett, nemrégiben publikált Európai Adófelmérés[2] megerősítette, hogy az adóalanyok HÉA-kötelezettsége akkor a legmagasabb, amikor az nem abban a tagállamban merül fel, ahol az adóalany letelepedett. Sőt, úgy tűnik, hogy ezen adóalanyok jelentős része tartózkodik a más országokban való HÉA-köteles tevékenységektől, az ottani HÉA-kötelezettségeknek való megfelelés terhe miatt. az Európai Fogyasztói Központok Hálózata által 2003-ban az elektronikus kereskedelemről kiadott dokumentum ezt alátámasztja. Ez a jelentés a jelenlegi HÉA-szabályozást jelöli meg az egyik okként, amely miatt a piaci szereplők nem értékesítenek árukat olyan fogyasztóknak, akik a vállalat bejegyzési helyétől eltérő tagállamban élnek. A HÉA-szabályozás egyszerűsítése ezért mind a vállalkozásoknak, mind pedig a fogyasztóknak előnyt jelent majd, akik így a belső piac egészén az áruk szélesebb választékához férnek hozzá.

---

[1] COM(2003) 614 végleges
http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/publications/official_doc/com/com.htm

[2] SEC(2004) 1128
http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/publications/working_doc/working_doc.htm

Ezen kívül, a nyolcadik HÉA-irányelvben[3] meghatározott visszatérítési eljárás annyira nehézkesnek tűnik, hogy a nagyvállalatok több mint 53,5 %-a részben ezen nehézségeknek betudhatóan nem igényelte azon összegek visszatérítését, amelyekre jogosultak voltak.

A most előreterjesztett javaslat fő célkitűzése tehát olyan egyszerűsítő intézkedések bevezetése, amelyek a tevékenység végzésének helye szerinti ország területén nem letelepedett adóalanyok HÉA-kötelezettségeiből eredő terhek enyhítését szolgálják.

A javaslat a célkitűzések elérésére hat konkrét javaslatot tartalmaz:

– az egyablakos ügyintézési szabályozás bevezetése a nem letelepedett adóalanyok számára;

– az egyablakos ügyintézési szabályozás bevezetése a nyolcadik irányelv szerinti visszatérítési eljárás korszerűsítése végett;

– harmonizáció azon áruk és szolgáltatások körére nézve, amelyek tekintetében a tagállamok korlátozhatják a visszaigénylési jogosultságot;

– a fordított adózási mechanizmus használatának kiterjesztése egyes közvetlen ügyfelek közötti (business-to-business, B2B) ügyletekre, amelyeket nem letelepedett adóalanyok hajtanak végre;

– a kiskereskedőkre kiterjedő különös szabályozás felülvizsgálata;

– a távértékesítési rendszer egyszerűsítése;

Ez három különböző jogalkotási javaslaton keresztül történik: a hatodik HÉÁ-ról szóló irányelv módosítása[4], a nyolcadik HÉÁ-ról szóló rendelet felváltása és a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 1798/2003/EK tanácsi rendelet[5].

Ezt a kezdeményezést a tagállamokkal széles körben megvitatta, és az Interneten kiterjedt konzultációs folyamat tárgya volt.

---

3 A Tanács 1979. december 6-i 79/1072/EGK nyolcadik irányelve a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem letelepedett adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályai HL L 331., 1979.12.27., 11. o. A legutóbb a Ciprusi Köztársaság, Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a a Lengyel Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló Okmánnyal módosított irányelv – II. melléklet: a csatlakozási okmány 20. cikkében említett lista, 9. Adózás.

4 A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.). A legutóbb a 2004/66/EK irányelvvel (HL L 168., 2004.5.1., 35. o.) módosított irányelv.

5 A Tanács 1798/2003/EK 2003. október 7-i rendelete a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről, valamint a 218/92/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 246, 2003.10.15, 1. o.). A legutóbb a 885/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 168., 2003.5.1., 1. o.) módosított rendelet.

2. AZ EGYABLAKOS ÜGYINTÉZÉSI SZABÁLYOZÁS BEVEZETÉSE

A jelenlegi szabályozás mellett az adóköteles ügyletei után egynél több tagállamban adófizetésre köteles adóalanynak valamennyi szóban forgó tagállamban eleget kell tennie a HÉA-kötelezettségeinek (azonosítás, hozzáadottértékadó-bevallás, hozzáadottértékadó-fizetés). Mivel a tagállamok jelentős játéktérrel rendelkeznek a HÉA-kötelezettségek meghatározásában (az adóbevallás tartalma és annak gyakorisága), az adóalanyok a több tagországban kiegyenlítendő kötelezettségek sokaságával szembesülnek.

Ezen elv alól az egyetlen kivételt jelenleg az adómentes személyeknek elektronikus szolgáltatásokat biztosító nem letelepedett személyeket érintő különös szabályozás jelenti, a HÉÁ-ról szóló hatodik irányelv 26. cikke c) pontjának megfelelően. Az elektronikus eszközökkel biztosított szolgáltatásokról (elektronikus kereskedelem)[6] szóló javaslatában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a nem az EU-ban letelepedett elektronikus kereskedelmi vállalkozók számára lehetővé kell tenni, hogy a lehető legegyszerűbb módon felelhessenek meg a HÉA-szabályozásnak. Erre vonatkozóan a Bizottság azt javasolta, hogy a nem az EU-ban letelepedett elektronikus kereskedelmi piaci szereplők a HÉA szempontjából csak egyetlen tagállamban regisztráltassák magukat. Ők ezután az adott tagállamban alkalmazandó adókulcsnak megfelelően számolnák el a HÉÁ-t és az EU-n belül csak egyetlen adóhatósággal volna dolguk.

A Tanácsban folytatott tárgyalások során ezen javaslat meg lett változtatva annak biztosítása érdekében, hogy a HÉA azon tagállamban alkalmazandó adókulcs mellett kerüljön elszámolásra, amelyben a vásárló székhellyel rendelkezik. Azonban, a Tanács 2002 júniusában elfogadott 2002/38/EK[7] irányelve kitartott azon elv mellett, amelynek megfelelően a nem az EU-ban letelepedett elektronikus kereskedelmi piaci szereplőknek csak egyetlen, a választásuknak megfelelő tagállamban található HÉA-hatósággal szemben legyen elszámolási kötelezettségük (egyablakos ügyintézési szabályozás).

A Bizottság meg van győződve arról, hogy az egyablakos ügyintézési modell a mainál jelentősebben nagyobb számú kereskedő számára egyszerűsíthetné az adókötelezettségeket. A tagállamok által rendelkezésre bocsátott adatok alapján a Bizottság úgy becsüli, hogy jelenleg kb. 250.000 hozzáadottértékadó-alany van nyilvántartásba véve az Európai Unió területén, akik más tagállamban székhellyel rendelkező kereskedők. különösen a határon átnyúló tevékenységeket végző EU-beli üzleti vállalkozások számára lenne egy ilyen rendszer szélesebb körű alkalmazása előnyös, mert tevékenységeik után olyan országokban kötelesek HÉA fizetésre, ahol fizikailag nincsenek jelen. A távértékesítési rendszerbe tartozó adóalanyok természetesen az érintett üzleti vállalkozások egyik fő kategóriáját képezik. alkalmazható lenne mindazonáltal más ügyletek esetében is, ilyenek különösképp az üzembe helyezést, összeszerelést is magában foglaló szállítások, ingatlanokon végzett munkák, költöztetések, kiállítások alkalmával lebonyolított értékesítések, vásárok és piacok, stb.

Tekintettel a fordított adózás javasolt szélesebb körű alkalmazására az üzembe helyezést, összeszerelést is magában foglaló szállításokra, ingatlanokon végzett munkákra és a HÉÁ-ról szóló hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése c) pontjában foglalt szolgáltatásokra

---

6 COM(2000) 349 végleges.

7 A Tanács 2002. május 7-i 2002/38/EK irányelve a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóval kapcsolatos rendelkezések tekintetében a 77/388/EGK irányelv módosításáról és átmeneti módosításáról (HL L 128, 2002.5.15., 41. o.).

vonatkozóan, az egyablakos ügyintézési szabályozás az ilyen típusú ügyletek esetében csak a fogyasztói-kiskereskedelmi (B2C) elektronikus ügyletekre terjedne ki. Másrészről, a közvetlen ügyfelek közötti elektronikus (B2B) ügyletekre – amelyekre a fordított adózás nem alkalmazandó – az egyablakos ügyintézési szabályozás vonatkozna.

Következésképpen, ha egy EU-beli kereskedő adóköteles ügyleteket hajt végre olyan országokban, amelyben ő nem rendelkezik székhellyel:

– a hozzáadottértékadó-kötelezettség vagy mint a vásárló elszámolási kötelezettsége jelentkezik a fordított adózási mechanizmus alapján és a székhellyel nem rendelkező kereskedőnek nincsen bevallási kötelezettsége az adózás tagállamában;

– vagy a máshol letelepedett kereskedő kötelessége az adó megfizetése, és bevallási kötelezettségeinek az egyablakos ügyintézési szabályozás keretein belül eleget tudna tenni.

Következésképpen, e kereskedőt, amennyiben az egyablakos ügyintézési szabályozás használata mellett dönt, a HÉA viszonylatában csak azon tagállamban kell azonosítani, amelyben székhellyel rendelkezik.

Ezen egyablakos ügyintézési szabályozást választási lehetőséggé kell tenni az adóalanyok számára, hiszen előfordulhat, hogy egyes üzleti vállalkozások már egy a sajátjuktól eltérő tagállamban közvetlenül is nyilvántartásba vannak véve, így szeretnék megtartani a jelenlegi állapotot. Például, valószínűleg nem érdekelt az egyablakos ügyintézési szabályozásban az a kereskedő, akinek egy tagállamban – amelyben ő nem rendelkezik székhellyel – kell adóbevallást benyújtania. Másrészről, a különös szabályozás mellett döntő kereskedőnek a kötelezettségek egységes és összehangolt csomagjának kell eleget tennie, amely kiterjed valamennyi olyan tagállamban végzett adóköteles áruértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra, amelyben ő nem rendelkezik székhellyel. E kötelezettség teljesítése elektronikus úton történne, hogy az igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállamának könnyedén el lehessen juttatni az információkat.

Az adókivetési és adóellenőrzési felelősség az igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállam kezében maradna, amelyek HÉA-szabályozása (különösképp az adókulcsok tekintetében) továbbra is alkalmazandó. Azonban, a székhellyel nem rendelkező adóalany annak előnyét élvezné, hogy (a nyilvántartásba vételt és az adóbevallásokat illetően) a nemzeti adóigazgatási szervekhez fordulhat és összehangolt szabályozási csomagnak kell megfelelnie (amely kiterjed a regisztrációs űrlapokra, az adóbevallások tartalmára és gyakoriságára, a fizetési és visszatérítési szabályokra).

Meg kell azonban jegyezni, hogy:

– a pénzmozgásoknak közvetlenül az adóalany és az igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállam között kell zajlaniuk. A jelenlegi elektronikus kereskedelmi különös szabályozás tapasztalatai alapján az adóalanyoktól beszedett összegek újrafelosztása rendkívül terhes feladat azon tagállamra nézve, ahol az azonosítás történik. Valószerűtlen választási lehetőség olyan kincstárnoki feladatok felvállalása, melyek az egyablakos ügyintézési szabályozás szélesebb körű alkalmazásából adódóan megnövekedett pénzforgalmat hivatottak kezelni. Azonban az elképzelhető, hogy pénzügyi közvetítők vagy más, megbízható szolgáltató vállalatok az egyablakos ügyintézést igénybe vevő piaci szereplőktől átvállalják a bonyolult fizetések terhét

fizetés-lebonyolítási szolgáltatások felkínálásával. Egy ilyen vállalkozói szolgáltatás elsősorban a kisebb méretű piaci szereplők számára lenne érdekes, de természetesen piaci alapokon kellene működnie.

– a nemzeti szinten teljesítendő kötelezettségek nem képeznék a különös szabályozás részét és a hazai szabályozás (adóbevallási időszakok, fizetési és visszatérítési szabályok) továbbra is alkalmazandó maradna. Azon tagállamok, akik szeretnék, az egyablakos ügyintézési szabályozás részévé tehetik ezeket a kötelezettségeket. A kizárást az indokolja, hogy az egyablakos ügyintézési szabályozásnak nem célja a nemzeti szinten teljesítendő kötelezettségek teljes körű harmonizálása, amely a Bizottság megítélése szerint a jelenlegi szakaszban se nem szükséges, se nem kivitelezhető.

A tagállamokkal folytatott eszmecserék világossá tették, hogy a jelenlegi rendszer egyszerű lemásolása nem járható út, mivel a közösségen belüli egyablakos ügyintézési szabályozásban potenciálisan résztvevő kereskedők száma jóval magasabb a jelenlegi elektronikus kereskedelmi különös szabályozásban résztvevők számánál (potenciálisan több mint 200.000 kereskedő, szemben az elektronikus szolgáltatási szabályozás keretében azonosított kevesebb mint 1.000 résztvevővel).

A jelenlegi előírások szerint az adott országban székhellyel nem rendelkező, de kötelezettségekkel bíró üzleti vállalkozások kötelesek közvetlenül azon tagállamnak fizetni, ahol az ügyletek HÉA-kötelesek. Ez vonatkozik mind az EU területén belüli, mind azon kívüli székhellyel rendelkező kereskedőkre. Hasonlóképpen, adó-visszatérítések esetében a tagállamok vagy azonnal kifizetik a visszatérítést, vagy azt továbbgörgetik a következő adóbevallási időszakba. A Bizottság úgy gondolja, hogy az egyablakos ügyintézési szabályozást alkalmazó kereskedők tekintetében a jelenlegi fizetési és visszatérítési szabályozás maradjon meg változatlanul.

A nem letelepedett adóalanyok által nem adóköteles személyeknek nyújtott elektronikus szolgáltatások kivételt képeznek a fizetéseket és visszatérítéseket szabályozó normál szabályozás tekintetében. Az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozást igénybe vevő nem letelepedett adóalanyok az azonosítás szerinti tagállamnak nyújtanak egyszeri fizetést, amely azután újra elosztja a megfelelő összeget az igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállamok között. Az elektronikus szolgáltatást nyújtó nem letelepedett adóalanyok előzetes HÉA visszaigénylésére külön szabályozás vonatkozik. A Bizottság azon álláspontot képviseli, hogy a jelenlegi javaslat hagyja érintetlenül az elektronikus szolgáltatásokra vonatkozó különös rendelkezéseket.

A 2002/38/EK tanácsi irányelv 5. cikke szerint a Tanács a Bizottság jelentése alapján 2006. június 30-ig felülvizsgálja az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozást. Ezen összefüggésben vizsgálat tárgyát képezik a javasolt egyablakos ügyintézési szabályozás és az elektronikus kereskedelemi szabályozás közötti összefüggések, illetve annak lehetősége, hogy az utóbbi az egyablakos ügyintézési szabályozás részét képezze-e.

3. A NYOLCADIK HÉA IRÁNYELV FELÜLVIZSGÁLATA

A nyolcadik irányelvben meghatározott visszatérítési eljárás hibás működése éveken át jelentős problémákat okozott mind a kereskedőknek, mind a nemzeti közigazgatási

szerveknek. Mind a kereskedőktől, mind azok érdekképviseleti szervezeteitől panaszok érkeztek azon időtartam hosszára nézve, amelyet az esedékes összegek visszatérítése igényelt.

Emiatt a Bizottság 1998 júniusában[8] javaslatot terjesztett elő egy irányelvre, azzal a célzattal, hogy a nyolcadik HÉA-irányelvben megállapított HÉA-visszatérítési eljárást a más tagállamokban megfizetett HÉA visszatérítésének új rendszere váltsa fel. A javasolt rendszerben az adóalanyok a HÉA-t a székhelyük szerinti tagállamban benyújtott HÉA-bevallásokon keresztül közvetlenül igényelhetnék vissza (ún. határon átnyúló előzetes HÉA-levonás). Ez a rendszer jelentősen megkönnyítené a kereskedők dolgát, hisz az általuk bármely más tagállamban megfizetett előzetes HÉÁ-t ugyanolyan módon igényelhetnék vissza, mint a hazájukban felmerülő HÉÁ-t.

A javaslatot a kereskedők jelentős mértékben támogatják, a Parlament valamint a Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye szintén kedvező. A Tanácsnak azonban még nem tudott a javaslathoz hozzájárulni.

A Tanács hozzájárulását gátló fő problémák egyike az a tény, hogy a javasolt rendszer szerint a kereskedő a székhelye szerinti tagállam levonási szabályainak (különösképp pedig a korlátozó szabályoknak) megfelelően igényelné vissza az előzetes HÉÁ-t, míg a jelenlegi szabályozás szerint az előzetes HÉÁ-t azon tagállam elszámolási szabályainak megfelelően kell visszaigényelni, ahol a pénzkiadás történt. Ez csökkentené azon tagállamok HÉA bevételeit, ahol a HÉA meg lett fizetve, ugyanakkor jelenleg szigorúbbak az előzetes HÉA levonásának szabályai.

A Bizottságnak továbbra is az a meggyőződése, hogy az 1998-ban tett javaslat a jelenlegi visszatérítési eljárás megreformálásának a lehető legjobb útja. Azonban azt is el kell ismernie, hogy néhány elnökség konszenzuskeresési erőfeszítései ellenére sem sikerült a Tanácsnak 6 év elmúltával hozzájárulnia a javaslathoz. Ennek eredményeképpen a kereskedőknek a jelenlegi, nem megfelelő feltételek mellett kell működniük.

A Bizottság ezért a jelenlegi, nyolcadik irányelvben megállapított visszatérítési eljárás korszerűsítésének alternatív módját javasolja, az alapvető elvek megváltoztatása nélkül. A javasolt eljárás szerint továbbra is azon tagállamban történne az előzetes HÉA-visszaigénylések feldolgozása, ahol a HÉA meg lett fizetve, a visszatéríthető összeg azon tagállam levonási szabályainak megfelelően lenne meghatározva, ahol a pénzkiadás történt, és e tagállam az igénylést benyújtó adóalanynak közvetlenül fizetné a visszatérítést.

A javasolt változtatások elsősorban a modern technológiák alkalmazására irányulnak, az előzetes HÉA-visszaigénylések benyújtására vonatkozóan. A tervezett egyablakos ügyintézési szabályozáshoz hasonló módon az adóalany egy a székhelye szerinti ország pénzügyi hatóságai által kezelt internetes portálon keresztül nyújtaná be az előzetes HÉA-visszaigényléseit. A számlákat és behozatali okmányokat többé nem kellene benyújtani; csupán az ezen okmányokra vonatkozó releváns adatokat kellene elektronikusan csatolni.

E portál ezután biztosítaná, hogy az igény továbbítva legyen a pénzkiadás helye szerinti tagállamnak. A székhely szerinti tagállam az adóalanyokat tartalmazó adatbázisának előhitelesítését végezné el. Ezen előhitelesítés valójában a jelenlegi igazolás helyébe lépne, amelyben a székhely szerinti tagállam merősíti a adóalany elszámolásra való jogosultságát.

---

[8] COM(1998) 377 végleges.

Az adatoknak a székhely szerinti tagállamból a visszatérítés tagállamába való továbbításának ténye igazolná azt, hogy az adóalany gazdaságilag aktív tevékenységet folytat.

A jelenlegi eljárás elektronikussá tétele a visszatérítést végző tagállamoknak kevesebb munkát jelentene, és a Bizottság úgy gondolja, hogy ennek megfelelően az igénylések feldolgozási ideje 6-ról 3 hónapra csökkenne. Ezen időszak alatt a pénzkiadás helye szerinti tagállam döntést hoz arról, hogy az igény visszatéríthető-e. Egyes esetekben a döntés további adatok bekérésére is irányulhat. Ez esetben a tagállam a kért adatok benyújtását követő három hónapon belül végleges döntést hoz arról, hogy az igény visszatéríthető-e.

Ezen felül, az eljárásban résztvevő adóalanyok jogi helyzetének javítása érdekében az is bevezetésre kerül, hogy a határidő lejártát követően az igényt már ne lehessen elutasítani. Ezenkívül, a visszaigényelt összegre vetített havi 1 % kamat is esedékessé válna a meg nem fizetett igények után. A kamatot a visszaigényelt összeg esedékességének napjától az adóalanynak tett tényleges kifizetés napjáig kell számítani.

4. AZ ELŐZETES HÉA-ELSZÁMOLÁSBÓL VALÓ KIZÁRÁS

A fent említett, a Bizottság által 1998-ban előterjesztett javaslat a nyolcadik HÉA irányelvben meghatározott HÉA-visszatérítési eljárás felváltásáról szóló szakasz mellett egy olyan szakaszt is tartalmaz, amely bemutatja az előzetes HÉA-levonásba nem teljes mértékben bevonható kiadásokat. A célkitűzés az e területen jelenleg nagyon eltérő nemzeti szabályozások közelítése volt. Ez alapvető előfeltétele volt annak, hogy a székhely szerinti tagállamban érvényes szabályozás szerint legyen lehetséges az előzetes HÉA levonás.

A Bizottság a szabályozás egymáshoz igazítását javasolta a személyautók, a lakhatási kiadások, az élelmiszerek és üdítőitalok, luxuscikkek, szabadidős és szórakozási kiadások tekintetében.

A Bizottság javaslatának egyes tagállamok költségvetésére gyakorolt hatása azonban a viták fő témája volt. A tagállamok rugalmasabb megközelítést szorgalmaztak a Tanácsban. Ahogy arra már fentebb kitértünk, a Tanács nem tudott a javaslathoz hozzájárulni.

Az előzetes HÉA-elszámolásra való jogosultság szabályainak ilyetén harmonizálása a Bizottság által most előterjesztett átdolgozott javaslat alapján nem szükséges. Azonban − hogy a javasolt visszatérítési eljárás gördülékenyebben működjön¨−, kívánatos legalább azon kiadások körének a harmonizálása, amelyekre nézve nem alkalmazható az előzetes HÉA-elszámolási eljárás.

Ezáltal a kereskedők a fent vázolt eljárás keretében a visszaigénylési kérelmek benyújtásakor egyértelműen tudnák, mely termékekre és szolgáltatásokra vonatkozhatnak külön szabályok minden tagállamban. A szokásos levonási szabályok lennének alkalmazhatók minden olyan termékre és szolgáltatásra, amelyekre nem említ külön a hatodik HÉA irányelv.

E megközelítésben a tagállamok csak a következők tekintetében alkalmazhatnák az előzetes HÉA-elszámolási jogosultságból való kizárást:

– motoros közúti járművek, hajók és légi járművek;

– utazásokkal, lakhatással összefüggő kiadások, élelmiszerek és italok;

– luxuskiadások, szabadidős és szórakozási célú kiadások;

A 17. cikk (6) bekezdésének standstill rendelkezése szerint nincs meghatározva azon áruk és szolgáltatások köre, amelyeket a tagállamok kizárhatnának az előzetes HÉA-elszámolásból. A most előterjesztett javaslat arra kötelezné a tagállamokat, hogy a javasolt 17a. cikkben meg nem határozott áruk és szolgáltatások tekintetében szüntessék meg az előzetes HÉA-elszámolásból való kizárást. Ugyanakkor a 17a. cikkben megjelölt áruk és szolgáltatások tekintetében a tagállamok teljes mértékben szabad kezet kapnának abban – ezt a jelenlegi szabályozás nem teszi lehetővé –, miként alakítják ki az adólevonási korlátozásokat.

5. A FORDÍTOTT ADÓZÁSI MECHANIZMUS KITERJESZTÉSE

A vásárló lakhelye szerinti tagállamban HÉA-köteles ügyfelek közötti közvetlen elektronikus (B2B) ügyletek esetén a fordított adózási mechanizmus (azaz a fogyasztó személy köteles az adót megfizetni) azt jelenti, hogy az adózás a fogyasztás helyén történik, anélkül, hogy a szállítónak az igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállamban adófizetési kötelezettsége keletkezne.

Ez a mechanizmus bizonyos ügyletek esetén már kötelezően alkalmazandó. Ezen kívül, ha az adóköteles termékeket és szolgáltatásokat nem letelepedett adóalany nyújtja, a tagállamoknak meg van a lehetősége arra, hogy nemzeti jogszabályaikban megállapítsák azon ügyleteket, amelyekre nézve a mechanizmust alkalmazni kell a HÉA fizetésekor.

A Bizottság most a kötelező fordított adózási mechanizmus körének kiterjesztését javasolja azokban az esetekben, amikor egy nem az adott országban letelepedett adóalany olyan javakat szállít, amelyek üzembe helyezése vagy összeszerelése a szállító által vagy az ő nevében történik; ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatásokat vagy a HÉÁ-ról szóló hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése c) pontjában foglalt szolgáltatásokat nyújt és a vásárló a hozzáadottérték-adó szempontjából adóköteles személy.

A fordított adózás alkalmazása mentesíti a nem letelepedett kereskedőt bizonyos HÉA-kötelezettségek alól, mint például a hozzáadottértékadó-bevallás benyújtása. Következésképp, ha e kereskedőt az ügylet helyszínének tagállamában felmerült kiadások HÉÁ-ja terheli, e HÉÁ-t a visszatérítési eljáráson keresztül vissza kell igényelnie, mivel az előzetes HÉÁ-t nem tudja levonni hozzáadottértékadó-bevalláson keresztül. Ebből kifolyólag a javaslat e része egyértelműen kapcsolódik a visszatérítési eljárás egyablakos ügyintézési szabályozásának bevezetését taglaló részéhez.

Azokban az esetekben, amikor világos az, hogy a külföldön letelepedett kereskedő a tevékenységei elvégzésének érdekében rendszeresen jelentkező jelentős előzetes HÉA-összegek megfizetésére köteles, a fordított adózási mechanizmus alkalmazása az előzetes HÉA visszaigénylésének tekintetében további adminisztrációs terhet jelent. Ez áll fenn például akkor, amikor a nem letelepedett adóalanyok egy termékellátási lánc közbenső szereplőjeként lépnek fel egy tagállam nemzeti területén. A fordított adózási mechanizmus Bizottság által javasolt kiterjesztése ebből kifolyólag nem terjed ki az ilyen típusú ügyletekre.

A hatodik HÉÁ-ról szóló irányelv 21. cikkét értelemszerűen módosítani kell.

6. A KIS ÉS KÖZEPES MÉRETŰ VÁLLALKOZÁSOK HÉA-KÖTELEZETTSÉGEINEK EGYSZERŰSÍTÉSE

Jelenleg a HÉÁ-ról szóló hatodik irányelv meglehetősen szigorú szabályokat határoz meg, amelyek alapján a tagállamok a kisvállalkozásoknak adómentességet biztosíthatnak. Az egymást követő EU-bővítések során e rendelkezésektől számtalan eltérés engedélyezésére került sor, olyan állapotot teremtve ezáltal, amelyben a tagállamok egyáltalán nincsenek egyenlő helyzetben. Ezen felül, az irányelv elfogadása idején a HÉÁ-ról szóló hatodik irányelvben előírt mentességi értékhatároknál magasabb értékhatárral rendelkező tagállamoknak szabad volt megtartaniuk ezen határokat, sőt még emelhették is azokat, hogy azokat reálértéken is megőrizzék.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállamok számára több mozgásteret kell biztosítani az adóalanyokra vonatkozó mentességi értékhatár meghatározásában. Emiatt a javaslat felső határként 100.000 eurót jelöl meg, amely a tagállamok számára lehetővé tenné olyan szabályozás kialakítását, amely megítélésük szerint – a nemzetgazdaság szerkezetét figyelembe véve – a legmegfelelőbb.

Mindazonáltal, a HÉA-alapú saját források tekintetében ezen új értékhatár nem érintené a tagállamok közösségi költségvetéshez való hozzájárulásának számítására alkalmazott jelenlegi módszert.

A jogszabály szövegében ugyanakkor azt is tisztázni kell, hogy a tagállamok különböző értékhatárokat is alkalmazhatnak, azért, hogy pl. megkülönbözetést lehessen tenni az áruszállító és a szolgáltatásnyújtó adóalanyok közt. A különbségtétel objektív ismérvek figyelembe vétele alapján nem diszkriminatív alapon történik.

A 100.000 eurós értékhatár ezen irányelv hatályba lépésének napjától kezdve lenne mérvadó. A későbbiekben túl lehetne lépni ezt az összeget, de csak azért, hogy az a tagállamokban megőrizze reálértékét is.

7. TÁVÉRTÉKESÍTÉSI SZABÁLYOZÁS

Amikor az egységes piac 1993. január 1-én létrejött, a közös HÉA rendszerét különös szabályozással egészítették ki annak érdekében, hogy a következő esetekben a rendeltetés helyén történjen az adóztatás: új szállítóeszközök Közösségen belüli értékesítése; amikor a tárgyi adómentes személyeknek vagy a nem adóköteles jogi személyiségeknek értékesített mennyiség egy bizonyos értékhatárt túllép; a magán felhasználóknak történt értékesítésekkor. Nyilvánvaló, hogy e különös szabályozás 1993-ban történt bevezetésének oka – annak kockázata, hogy a nem megfelelő mértékben összehangolt adókulcsok a versenyhelyzet torzulásához vezetnek – még ma is fennáll. A Bizottság ezért e szabályozás eltörlését nem, hanem azok alkalmazásának egyszerűsítését javasolja.

A távértékesítésre vonatkozó HÉA szabályozás megállapítása a HÉÁ-ról szóló hatodik irányelv 28b. cikke B. pontjában található, amely az adóztatás kettős rendszerét vezeti be. Az áruk értékesítése rendszerint adóköteles az eladó által elküldött áruk rendeltetési helye szerinti tagállamban. Ez azonban kivételes: két feltétel teljesülése esetén az eredet szerinti tagállamban adóköteles a távértékes:

– a rendeltetési tagállamba szállított áruk összértéke a megelőző naptári évben nem haladta meg a 100.000 eurót, amely összeget a rendeltetési hely szerinti tagállam 35.000 euróra csökkentheti, amennyiben attól tart, hogy a 100.000 eurós értékhatár a versenyhelyzet jelentős torzulását okozná;

– nem lehet szó jövedékiadó-köteles árukról. Ez azt jelenti, hogy a jövedékiadó-köteles táv-áruértékesítés adóztatása a rendeltetési országban történik, a fenti értékhatár alkalmazása nélkül.

A tagállamoknak azonban a távértékesítést végző adóalanyok számára lehetővé kell tenniük, hogy a rendeltetési országban történő adózást válasszák akkor is, ha nem érik el a 35.000/100.000 eurós értékhatárt.

Az adóalanyok szempontjából a jelenlegi szabályozás bonyolult. Amennyiben nem a rendeltetési országban történő adózást választják, a piac szereplőinek figyelemmel kell kísérniük az egyes tagországokban elért árbevételüket, nyomon kell követniük a különféle alkalmazandó értékhatárokat, hogy beazonosíthassák az általuk végzett szállítások adóztatásának helyét. A jelenlegi rendszer egyszerűsítése emiatt egyetlen értékhatár alkalmazásával történne, amelynek megállapítása a jelenlegi gyakorlattal ellentétben valamennyi tagállamra egységesen történne, nem pedig minden tagállamra külön.

Az értékhatár szintjét úgy kell megállapítani, hogy az kizárja a távértékesítésben rendszeresen részt nem vevő üzleti vállalkozásokat. Másrészről, az értékhatár nem lehet a jelenlegi értékhatárok és a tagállamok számának egyszerű szorzata. Ehelyett a Bizottság értékhatárként 150.000 eurót ajánl a következő megfontolások alapján:

A 150.000 euró értékhatárnak ki kell zárnia a távértékesítési szabályozásból azokat a kereskedőket, akik más tagállamban letelepedett vásárlóiknak eseti jelleggel szállítanak árut. Másrészről, a távértékesítést rendszeresen gyakorló kereskedők olyan tagállamban lesznek kötelesek adót fizetni, amelyben nem rendelkeznek székhellyel. Az egyablakos ügyintézési szabályozás használatával, amely e javaslat gerincét képezi, a kereskedők jelentős mértékben egyszerűsíthetik a HÉA-kötelezettségeik teljesítését minden olyan tagállamban, ahol adóköteles ügyleteket bonyolítanak le.

A Bizottság továbbá úgy ítéli meg, hogy az adóalanyoknak továbbra is nyitva kell álljon a rendeltetési hely szerinti tagállamban történő adózás lehetősége. hiszen e lehetőség megszűntetése jogi szempontból egyszerűsítené a különös szabályozást, azonban az üzleti vállalkozásokat előnytelen versenyhelyzetbe hozza, különösen olyan termékekkel való kereskedés esetén, melyek HÉÁ-ja az áru rendeltetési országában alacsonyabb.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az adóalanynak a jelenlegi helyzetnek megfelelően – minden tagállam tekintetében külön-külön – lehetővé kell tenni e lehetőség igénybe vételét. Mindaddig, amíg nem érte el a javasolt 150.000 eurós értékhatárt, az adóalany dönthet úgy, hogy szállításai után „A” tagállamban fizet adót, míg a más tagállamokban lebonyolított ügyletei után a székhelye szerinti tagállamban fizet adót. Természetesen, mind a rendeltetési tagállamban (a lehetőség igénybevételének következményeképp), mind a székhely szerinti tagállamban megadóztatott távértékesítések figyelembe vételre kerülnének az értékhatár számításakor.

8. AZ 1798/2003/EK RENDELET MÓDOSÍTÁSA AZ EGYABLAKOS ÜGYINTÉZÉSI MECHANIZMUS ÉS A VISSZATÉRÍTÉSI ELJÁRÁS BEVEZETÉSÉHEZ SZÜKSÉGES INFORMÁCIÓCSERE TÁMOGATÁSA VÉGETT (A NYOLCADIK IRÁNYELV FELÜLVIZSGÁLATA)

Annak érdekében, hogy az adóalanyok a HÉA azonosítás helye szerinti tagállamban történő megfizetésekor egyetlen összekötőhöz fordulhassanak (mind a HÉÁ-hoz kapcsolódó egyablakos ügyintézési szabályozás, mind pedig a nyolcadik irányelvben meghatározott visszatérítési eljárás helyébe lépő eljárás tekintetében), információcsere-rendszer kiépítése szükséges az adóhatóságok között.

Az elektronikus kereskedelmi értékesítések szolgálatában bevezetett különös szabályozáshoz hasonlóan ezen információcserének a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 1798/2003/EK tanácsi rendelet jogi keretében és kizárólag elektronikus kommunikációs csatornákra építve kell zajlania.

Az egyablakos ügyintézési szabályozás és a nyolcadik irányelvet felváltó eljárás által megkövetelt információcserét kiszolgáló elektronikus rendszert a korszerűsített VIES-be (HÉA információcsere-rendszer) kell integrálni, hogy tehermentesíteni lehessen az adóhatóságokat. A Bizottság 2004. elején VIES újítása, frissítése céljából (VIES II) megvalósíthatósági tanulmány kidolgozásához kezdett, amely magában foglalja az egyablakos ügyintézési szabályozás szükséges előfeltételeit. Legfőképpen az adóalanyok által a saját tagállamuk számára elektronikus úton benyújtott adatok rögzítéséről és feldolgozásáról kell majd gondoskodni. Az ily módon rögzített adatokat automatikusan a releváns tagállamnak kell továbbítani, ahová az értékesítések irányulnak és ahol az azonosítás helye szerinti tagállam közbenjárása nélkül kerülnek a visszatérítési kérelmek benyújtásra.

9. A JAVASOLT VÁLTOZTATÁSOK

9.1. A HÉÁ-ról szóló hatodik irányelv módosítása (a kötelezettségek egyszerűsítése)

9.1.1. A 17. cikk (4) bekezdésének módosítása

A 17. cikk (4) bekezdése második albekezdése a) pontját el kell hagyni. E rendelkezés most a nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó visszatérítési eljárás felülvizsgálatáról szóló irányelv-javaslat 1. cikkébe kerül.

9.1.2. A 17. cikk (6) bekezdésének elhagyása

A 17. cikk (6) bekezdése hatályát veszti, ezáltal megszűnteti azon rendelkezést, amely szerint a tagállamok megtarthatják valamennyi az előzetes HÉA-elszámolástól való mentesítést, amelyeket a hatodik HÉÁ-ról szóló irányelv hatályba lépése idején a nemzeti joguk biztosított.

Következésképpen, a 17. cikk (1)-(5) bekezdésében megállapított szokásos szabályokat minden olyan kiadásra nézve alkalmazni kell, amelyre nem utal kifejezetten az új 17a. cikk.

9.1.3. A 17a. cikk beillesztése

E cikk szerint a tagállamok maguk határozzák meg, hogy alkalmaznak-e teljes vagy részleges korlátozásokat (például átalány alapú levonások) az előzetes HÉA levonási jogának

tekintetében. Ez azonban csakis olyan kiadásokra korlátozódik, amelyeket a cikk tételesen megnevez.

A cikk meghatározza a „motoros közúti járművek” és a „motoros közúti járművekkel kapcsolatos kiadások” fogalmát, hogy biztosított legyen a tagállamok által alkalmazott lehetséges korlátozások körének összehangoltsága.

Ezen kívül a cikk felsorolja mindazon motoros közúti járművet, amelyek esetében – azok alkalmazási területére tekintettel – a tagállamok nem korlátozhatják az előzetes HÉA levonását.

A motoros közúti járműveken kívül a cikk azt is lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy teljes vagy részleges előzetes HÉA levonási jog korlátozásokat alkalmazzanak vízi és légi járművek, utazási, lakhatási, luxus, szabadidős és szórakozási kiadások, valamint élelmiszerek és italok tekintetében.

9.1.4. A 21. cikk (1) bekezdése b) pontjának módosítása

A módosítás valamennyi tagállam számára kötelezővé teszi, hogy az ügyfelet jelölje mint az olyan áruszállítások utáni adó megfizetésére köteles személyt, amelyek üzembe helyezése vagy összeszerelése a szállító által vagy az ő nevében történik; ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatások vagy HÉÁ-ról szóló hatodik irányelv 9. cikke (2) bekezdése c) pontjában foglalt szolgáltatások, mint például ingó materiális javakon végzett munkálatok és ahol az ügyfél a szállítás teljesítése szerinti tagállamban azonosítva van a hozzáadottérték-adó szempontjából.

Meg kell azonban jegyezni, hogy fennmarad a tagállamoknak a 21. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján biztosított azon lehetőség, hogy a 21. cikk (1) bekezdésének b) pontja által nem szabályozott esetekben az ügyfél adófizetési kötelezettségének megállapítását kérvényezzék-e.

9.1.5. A 22b. cikk beillesztése

A cikk megállapítja az egyablakos ügyintézési szabályozás működésével kapcsolatos valamennyi szabályt.

9.1.5.1. A. pont

E pont meghatározza, hogy a cikk alkalmazásában mi az „azonosítás tagállama” és mi a „igénybevétel helyszínül szolgáló tagállam”.

9.1.5.2. B. pont

E pont meghatározza a különös szabályozás alkalmazási körét, amely olyan adóalanyokat érint, akik áruszállításaik és szolgáltatásaik után egy vagy több olyan tagállamban kötelesek adót fizetni, ahol nem rendelkeznek székhellyel. Azonban a 26c. cikk alapján a nem letelepedett adóalanyok által nem adóköteles személyeknek nyújtott elektronikus szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás megmarad. Ebből kifolyólag, az e különös szabályozást igénybe vevő kereskedők ki vannak zárva az egyablakos ügyintézési szabályozásból.

Az érintett adóalanyok számára az egyablakos ügyintézési szabályozás szabadon választható, és továbbra is az egyes tagállamok által megállapított szokásos szabályok szerint teljesíthetik HÉA-kötelezettségeiket, ha ezt az ő helyzetükben megfelelőbbnek ítélik meg.

9.1.5.3. C. pont

E pont a különös szabályozás szerinti nyilvántartásba vételi eljárással foglakozik. A különös szabályozásban az adóalanyok azok kérésére történő bejegyzésének elsődleges feladata alapvetően az azonosítás tagállamának hatáskörébe tartozik.

Ez a pont meghatározza a nyilvántartott adatok módosítását érintő értesítési eljárást, valamint a nyilvántartásból való törlés menetét is. Ezen eljárások teljes mértékben elektronizáltak.

Ez a pont az egynél több tagállamban letelepedett adóalanyokra vonatkozó külön rendelkezéseket is megállapítja. Fő célja kihangsúlyozni azt, hogy valamennyi telephely szállításait illetően külön alapra hivatkozva minősülhet a különös szabályozásban való részvételre jogosultnak.

9.1.5.4. D. pont

Ez a pont megállapítja azokat a szabályokat, amelyekkel összhangban a igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállam a különös szabályozásba bevont adóalanyokat a HÉA-elszámolás céljából nem azonosítja, emiatt a 22. cikk (1) bekezdése c) pontja értelmében HÉA számot sem ad nekik.

9.1.5.5. E. pont

Ez a pont megállapítja a különös szabályozás szerint nyilvántartásba vett adóalanyok azon kötelezettségét, hogy az adóalanyok a hozzáadottértékadó-bevallást elektronikus úton nyújtsák be.

Ez a hozzáadottértékadó-bevallás egységes hozzáadottértékadó-bevallás minden egyes igénybevétel helyszínéül szolgálói tagállam számára elkülönített egyedi résszel.

Az összesített bevallások tekintetében külön szabályt vezet be, minélfogva az összesített bevallások benyújtásához nem lenne külön HÉA-azonosítási szám szükséges akkor, amikor ilyen bevallást kell benyújtani, pl. amikor egy adóalany saját értékeit szállítja át egy másik tagállamba. A szabályozást igénybe vevő nem letelepedett adóalany a székhelye szerinti tagállamban kiadott HÉA-azonosítási számot használná és az összesített bevallásokon feltüntetné azon tagállamokat, amelyekbe a javak szállítása történt.

9.1.5.6. F. pont

Ez a pont a fizetések és visszatérítések szabályait állapítja meg. Valamennyi pénzmozgás közvetlenül az adóalany és a igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállam között fog zajlani.

Ahol az adó-megállapítási időszakra nézve a levonható adó összege meghaladja a fizetendő adó összegét, a igénybevétel helyszínül szolgáló tagállam ugyanazon feltételek szerint kezeli a különbözetet, amelyeket az egyablakos ügyintézési szabályozást igénybe nem vevő adóalanyokra vonatkozó 18. cikk (4) bekezdésével összhangban állapított meg.

9.1.5.7. G. pont

Ez a pont megállapítja az Európai Unió területén kívül letelepedett adóalanyokra (ideértve a jelenleg az elektronikus kereskedelmi különös szabályozásba tartozókat) vonatkozó külön szabályokat.

9.1.6. A 24. cikk módosítása

A módosított (2) bekezdés meghatározza azt a keretet, amelyen belül a tagállamok, ha úgy óhajtják, a kiskereskedők számára mentességi szabályokat állapíthatnak meg.

A (3) és (4) bekezdés módosul, hogy egyértelmű legyen azon ügyletek köre, amelyek nem élvezhetnek mentességet és hogy egyértelmű legyen, mely ügyleteket kell figyelembe venni az adóalany árbevételének kiszámításához. E módosítás javarészt inkább formai, semmint tartalmi változtatás.

A (8) és (9) bekezdést el kell hagyni, ezek aktualitásukat vesztették.

9.1.7. A 24a. cikk elhagyása

A 10 új tagállam tekintetében értékhatárokat meghatározó 24a. cikket el kell hagyni, mivel azt az új szövegezésű 24. cikk fogja felváltani.

9.1.8. A 28b. cikk (B) pontja (2) bekezdésének módosítása

A 28b. cikk (B) része (2) bekezdése úgy módosul, hogy a távértékesítési szabályozás, szemben az egy értékhatár – egy tagállam esetével, egységes értékhatárral bővüljön ki, amelyet minden a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamba történő értékesítésre alkalmazni kell.

9.1.9. 2. cikk

Ez a cikk meghatározza, hogy az irányelv 2006. július 1-je után lép hatályba.

9.2. A hozzáadottértékadó-visszatérítésről szóló nyolcadik irányelv helyébe új irányelv lép

9.2.1. 1. cikk

Ez a cikk meghatározza az irányelv alkalmazási körét, amely a jelenleg hatályos nyolcadik irányelvvel megegyezik.

9.2.2. 2. cikk

Ez a cikk meghatározza az irányelv értelmében visszatérítésre jogosult adóalanyok körét. Felsorolja az irányelv hatálya alól kizárandó azon ügyleteket is, amelyek a 15. vagy 28c. cikk (A) pontja értelmében mentességet élveznek vagy mentességet kaphatnak. Ezen ügyletek kizárása azt hivatott biztosítani, hogy a HÉA visszatérítésére ne kerülhessen kétszer sor, egyszer a szállítónak az olyan szállításokra előzetesen kirótt HÉA helyesbítésekor, amelyek mentességet kaphattak volna, másszor pedig a vásárlónak a visszaigénylési eljárás folyamán.

9.2.3. 3. cikk

Ez a cikk meghatározza a visszatérítésre jogosult ügyleteket, és nem különbözik jelentősen a 79/1072/EGK irányelv 2. cikkének jelenlegi szövegezésétől.

9.2.4. 4. cikk

Ez a cikk megállapítja a visszatérítendő összeg meghatározásának szabályait.

Először is, az adóalanynak a székhely szerinti tagállamban kell adóköteles ügyleteket lebonyolítania, hogy jogosult legyen a visszatérítésre. Ha az adóalany mind adóköteles, mind pedig adómentes ügyleteket bonyolít, az adóköteles ügyletek arányának megfelelően részleges visszatérítési jogosultsággal rendelkezik majd.

Másodsorban, alkalmazandók a levonási szabályok és különösen a levonás jogából való kizárás, amelyeket a kiadások lebonyolításának helye szerinti tagállam állapít meg.

Ez a cikk jogi rendelkezésben állapítja meg az Európai Bíróság C-302/93 (Etienne Debouche) és C-136/99 (Société Monte dei Paschi di Siena) ítéletében meghatározott elveket.

9.2.5. 5. cikk

Az 5. cikk meghatározza azon eljárást, amelynek során az adóalany visszatérítési igényt nyújthat be. Ezen igényt az adóalany székhelye szerinti tagállamban elektronikus úton kell benyújtani.

A székhely szerinti tagállam gondoskodik az adatoknak a pénzkiadás helye szerinti tagállamba való továbbításáról.

Ez a cikk megállapítja, hogy az igénylést benyújtó adóalanynak mely információkat kell szolgáltatnia.

9.2.6. 6. cikk

Ez a cikk előírja a visszaigénylési kérvények benyújtásának gyakoriságát, valamint azon határidőket, amelyeket figyelembe kell venni a számlák és behozatali okmányok benyújtása során. Megállapítja az igényelhető visszatérítések minimális összegét is.

9.2.7. 7. cikk

Ez a cikk meghatározza, hogy a visszaigénylési kérelem benyújtása tagállamának illetékes hatóságai döntésükről három hónapon belül értesítik az igénylés benyújtóját. A visszatérítéseknek ugyanezen idő alatt kell megtörténniük.

Meghatározott esetekben a tagállam további adatokat is bekérhet. A bekért adatok rendelkezésre bocsátásától számított három hónapon belül döntést kell hozni. A 3 hónap lejártát követően a visszatérítést nem lehet megtagadni.

9.2.8. 8. cikk

Ez a cikk előírja, hogy amennyiben az előző cikkben megállapított határidőket a visszatérítést végző tagállam nem tartja be, havi 1 % kamat válik esedékessé.

9.2.9. 9. cikk

A jelenlegi nyolcadik irányelv helyébe a javasolt irányelv lépne. Ez esetben hatályát veszti az előbbi irányelv.

9.3. A hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 1798/2003/EK tanácsi rendelet módosításai

9.3.1. A 1. cikk (1) bekezdésének módosítása

Ez a technikai módosítás a rendelet hatályát kiterjeszti a HÉA egyablakos ügyintézési szabályozása zökkenőmentes működéséhez szükséges információcserére.

9.3.2. Új VIa. fejezet

Az új fejezet felvétele kimondottan az egyablakos ügyintézési szabályozással összefüggő információcserére vonatkozik, 2006. július 1-jei kezdettel.

9.3.2.1. 34a. cikk

Ez a cikk a VI. fejezet szerinti információcsere alkalmazási körét határozza meg. Azt is megállapítja, hogy az egyablakos ügyintézési szabályozáshoz kapcsolódó, a HÉÁ-ról szóló hatodik irányelv módosításaiban felsorolt fogalmakat („az azonosítás tagállama”, „a igénybevétel helyszínül szolgáló tagállam”) az 1798/2003/EK tanácsi rendeletre is alkalmazni kell.

9.3.2.2. 34b. cikk

Ez a cikk az egyablakos ügyintézési szabályozás értelmében adóalanynak számítók nyilvántartásba vételére (ideértve a nyilvántartási adatok módosítását és a nyilvántartásból való törlést is) vonatkozó információcsere szabályait állapítja meg.

Ezen információcserének haladéktalanul meg kell történnie, ami azt jelenti, hogy megfelelő kommunikációs rendszert kell üzembe helyezni.

Minden tagállam megkapja ezen információt, még akkor is, ha területén értékesítés nem történik vagy nem is fog történni.

Ezen felül, a székhely szerinti tagállamot arra kötelezi, hogy figyelemmel kísérje a távértékesítési értékhatárok betartását az adóalanyai által, és hogy tájékoztassa a többi tagállamot abban az esetben, ha a körülmények a távértékesítési értékhatárok túllépésére mutatnak.

A technikai értesítések meghatározásával kapcsolatos valamennyi részletről a komitológiai eljárás keretében születik majd döntés.

9.3.2.3. 34c. cikk

Ez a cikk meghatározza minden tagállamra nézve annak kötelezettségét, hogy a különös szabályozás keretében nyilvántartott összes adóalanyról naprakész adatbázist tartson fenn.

9.3.2.4. 34d. cikk

Ez a cikk megállapítja a hozzáadottértékadó-bevalláshoz kapcsolódó információcsere szabályait.

Ezen információcserének is haladéktalanul meg kell történnie.

Az információ csak azon tagállamoknak kerül megküldésre, amelyek tekintetében adóbevallásra kerül sor. Így tehát minden tagállam a hozzáadottértékadó-bevallásnak csak azon részét kapja meg, amely a saját hatáskörébe tartozó értékesítésekre vonatkozik.

A technikai értesítések meghatározásával kapcsolatos valamennyi részletről a komitológiai eljárás keretében születik majd döntés.

9.3.2.5. 34e. cikk

Ez a cikk az azonosítás tagállamát arra kötelezi, hogy őrizze meg a más tagállamoknak küldött adóbevallások adatait.

Ezen adatokat egy olyan minimális hosszúságú időszakon keresztül kell megőrizni, amely szükséges a rendszer technikai működéséhez (például hogy képes legyen a rendszer azt megállapítani, hogy az adóalany már az adott időszakban nyújtott be adóbevallást és ezért a továbbiakban csak adatainak módosítására kerülhet sor). Ezen időszakot a komitológiai eljárás keretében kell meghatározni.

Természetesen lehetőségük lesz a tagállamoknak ezen adatokat hosszabb időszakon keresztül megőrizni, amelyek jövőbeni adóellenőrzésük elvégzésekor hasznos információforrásnak bizonyulhatnak.

9.3.2.6. 34f. cikk

Ez a cikk azon információkra vonatkozik, amelyeket az adóalanyok rendelkezésére kell bocsátani minden egyes adóhatóság internetes honlapján, hogy az üzleti vállalkozások kötelezettségeiknek könnyebben tudjanak eleget tenni.

Az információk az egyablakos ügyintézési eljárás szabályaira, valamint a minden egyes tagállamban érvényes nemzeti szabályozásra vonatkoznak.

E feladat összehangolásáért és a fordítási feladatokért a Bizottság felel majd. A komitológiai eljárással összhangban részletes szabályok kidolgozására kerül majd sor.

9.3.2.7. 34g. cikk

Ez a cikk a különös szabályozás szerint nyilvántartásba vett adóalanyok ellenőrzésének külön szabályait állapítja meg. E szabályokkal összhangban, az igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállamnak lehetősége lesz az azonosítás tagállama által kezdeményezett ellenőrzésben részt venni. Az utóbbinak kötelessége lesz informálni a igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállamát az ilyen ellenőrzéseket illetően.

Azokban az esetekben, amikor a igénybevétel helyszínül szolgáló tagállamok az ellenőrzésben való részvétel mellett döntenek, a 11. cikkben megállapított (az adóhatósági tisztviselők más tagállamokban való jelenlétéről szóló) szokásos szabályok érvényesek.

9.3.3. Új VIb. fejezet

Egy új fejezet is beillesztésre kerül, amely kifejezetten a korszerűsített nyolcadik irányelv működéséhez szükséges információk cseréjére vonatkozik.

A 34h. cikk értelmében az azonosítás tagállama a nyolcadik irányelv alapján benyújtott visszatérítési kérelmeket a vásárlás helye szerinti tagállamnak azonnal megküldi. A technikai részletek kidolgozására ismét csak a komitológiai eljárásnak megfelelően kerül majd sor.

A 34i. cikk azt is kimondja, hogy az adóalanyok rendelkezésére kell bocsátani a visszatérítési eljárást megállapító irányelv-javaslatra és az e visszatérítésekkel kapcsolatos külön nemzeti szabályokra vonatkozó információkat. Ez a 33. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően fog történni.

2004/0261 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a hozzáadottértékadó-kötelezettségek egyszerűsítése végett a 77/388/EGK irányelv megváltoztatásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[9],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[10],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[11],

mivel:

(1) A közös hozzáadottértékadó (HÉA)-rendszerrel összefüggésben szükséges az üzleti vállalkozásokat terhelő kötelezettségek egyszerűsítése, mivel ezen kötelezettségek jelenleg aránytalanul nagy terhet jelentenek és így a belső piac zavartalan működését veszélyeztetik, mivel indokolatlanul akadályozzák az üzleti vállalkozások lehetőségét a más tagállamokban folytatott gazdasági tevékenységek gyakorlására.

(2) A termékek és szolgáltatások közös meghatározása, amelyek esetében a tagállamok az adó levonására vonatkozó jogot teljes vagy részleges mértékben korlátozhatják, a HÉA-visszatérítési eljárásnak az üzleti vállalkozások általi használatát hivatott elősegíteni olyan tagállamokban, amelyekben nem rendelkeznek székhellyel.

(3) Az adóalanyok között zajló, az értékesítés tagállamában székhellyel nem rendelkező értékesítőt magában foglaló ügyletek esetében azon esetek körének kiterjesztése, amikor az adó megfizetésére a vásárló köteles, a nem letelepedett szállító HÉA kötelezettségeit hivatott egyszerűsíteni anélkül, hogy a vásárlónak az további adminisztratív terhet jelentene.

(4) Az olyan adóalanyok kötelezettségeit, akik nem székhelyük tagállamában kötelesek HÉA fizetésére, azon lehetőség biztosításával kell egyszerűsíteni, hogy igénybe vehessék az „egyablakos ügyintézési szabályozást”, amely lehetővé teszi azt, hogy a hozzáadottértékadó-azonosítást és -bevallást illetően egyetlen elektronikus kapcsolattartó hellyel rendelkezzenek, ha úgy kívánják.

---

9 HL C […]., […]., […] o.
10 HL C […]., […]., […] o.
11 HL C […]., […]., […] o.

(5) E rendszernek nemcsak a Közösségen belül letelepedett adóalanyok számára kell hozzáférhetőnek lennie, hanem olyan adóalanyok számára is, akik adóköteles tevékenységet végeznek a Közösség területén, jóllehet ott nem letelepedettek. Azonban, nem terjedhet ki a nem adóköteles személyeknek elektronikus szolgáltatást nyújtó adóalanyokra, az ő esetükben megmarad a pénzügyi kötelezettségeik teljesítésének megkönnyítésére bevezetett szabályozás.

(6) A különös szabályozásba bevont nem Közösségben letelepedett gazdasági szereplőknek nem kell előírni az adóképviselő kijelölésének a kötelezettségét, ugyanis e kötelezettség a jelenlegi egyszerűsítés összes előnyét megszűntetné.

(7) A különös szabályozás hatálya alatt nyilvántartásba vett adóalanyoknak meg kell felelniük az ezen irányelvben megállapított kötelezettségeknek.

(8) A fizetési vagy visszatérítési pénzátutalásoknak közvetlenül az adóalanyok és a igénybevétel helyszínül szolgáló tagállam között kell zajlaniuk.

(9) A tagállamoknak nagyobb szabadságot kell élvezniük a kisvállalkozásokat a HÉA-kötelezettségek alól mentesítő értékhatár meghatározásában. A szabadság magasabb foka lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy nemzetgazdasági sajátosságaik figyelembe vételével határozzák meg a mentesítést.

(10) A távértékesítés különleges szabályait azon rendelkezésen keresztül kell egyszerűsíteni, amely szerint az egy rendeltetési tagállam-egy értékhatár helyett minden a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban tett értékesítésre egyetlen értékhatár vonatkozik.

(11) Mivel a javasolt intézkedés általános célkitűzéseit tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, illetve azok az intézkedés nagyságrendje, illetve hatásai miatt közösségi szinten könnyebben elérhetők, a Közösség a szubszidiaritásnak a Szerződés 5. cikkében meghatározott elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanazon cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(12) A 77/388/EGK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 77/388/EGK irányelv a következőképpen módosul:

(1) A 17. cikk 28f. cikkben meghatározott változata a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

(i) az első albekezdés első francia bekezdésében a „79/1072/EGK irányelv” hivatkozás helyébe a „xx/xxx/EK(*)” hivatkozás lép;

(ii) a második albekezdésben az a) pontot el kell hagyni;

(iii) a második albekezdés c) pontjában a „79/1072/EGK irányelv” hivatkozás helyébe a „xx/xxx/EK(*)” hivatkozás lép;

(*) HL L [...]., [...], [...]. o.

(b) A (6) bekezdést el kell hagyni.

(2) A szöveg a következő 17a. cikkel egészül ki:

„17a. cikk
A levonási jogkör korlátozásai

1. A tagállamok, a 17. cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül teljes vagy részleges mértékben korlátozhatják az adóalany következőkre vonatkozó adólevonási jogát:

a) luxus-, szabadidős és szórakozási kiadások;

b) utazási, lakhatási, étellel és itallal kapcsolatos kiadások, amennyiben azok nem képezik az adóalany tevékenységeinek részét, azaz nem végez utaztatással, szállás biztosításával, étel és ital szolgáltatásával kapcsolatos tevékenységeket;

c) motoros közúti járművekkel kapcsolatos kiadások, kivéve ha azok az adóalany munkaeszközeit képező járművek, vagy a tevékenysége során eladásra, bérbeadásra felkínált, lízingbe adott járművek; taxiként, vagy autós iskolában oktatási célzattal használt járművek;

d) légi és vízi járművekkel kapcsolatos kiadások, kivéve, ha azokat kizárólag személyek és áruk kereskedelmi fuvarozására használják.

2. Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok előírhatják, hogy minimálisan hány százalékban kell a motoros közúti járműveket üzleti célokra felhasználni.

3. Az (1) és (2) bekezdés minden motoros járműre vonatkozik, amelyek nem mezőgazdasági vagy erdőgazdasági vontatók, és amelyek rendszerint közúti személy- és áruszállításra használatosak, a megengedett 3500 kg összsúlyt nem haladják meg, és a vezetői ülésen kívül nem rendelkeznek nyolcnál több ülőhellyel.

A kapcsolódó költségekhez tartoznak a jármű beszerzésével kapcsolatos kiadások, ideértve az összeszerelés és hasonló tevékenységek kiadásait, gyártás, Közösségen belüli beszerzés, kivitel, lízing és bérlet, átalakítás, javítás és karbantartás, és olyan beszerzési vagy szolgáltatás igénybevételével összefüggő kiadások, amelyek a járművekkel és azok használatával kapcsolatosak.”

(3) A 21. cikk 28g. cikkben meghatározott változatában az (1) bekezdés b) pontja helyére a következő lép:

„b) az olyan adóalanyok, akiknek a 9. cikk (2) bekezdése e) pontjának hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtása történik, vagy olyan az adott ország területén a hozzáadottérték-adó szempontjából azonosított személyek, akik részére a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja második mondatában megállapított szabályozás hatálya alá

tartozó áruk szállítása vagy a 9. cikk (2) bekezdése a) pontjának és a 28b. cikk C, D, E, és F pontjának hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtása történik;”

(4) A szöveg a következő 22b. cikkel egészül ki:

„22b. cikk

Egyablakos ügyintézési szabályozás olyan kötelezettségek tekintetében, amelyek nem az adóalany székhelye szerinti tagállamában keletkeznek

A. Fogalom-meghatározások

E cikk alkalmazásában a más közösségi rendelkezések sérelme nélkül a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

(1) Az „azonosítás tagállama” azt a tagállamot jelenti, ahol a Közösségen belül letelepedett adóalany üzleti vállalkozását megalapította, vagy ahol termékek kiszállítására vagy szolgáltatások nyújtására alkalmas állandó telephellyel rendelkezik; vagy Közösségen kívül letelepedett adóalany esetében azon a igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállamot, amelyet az adóalany választ a Közösség területén adóköteles személyként végzett tevékenységeinek való megkezdésekor;

(2) Az „igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállam”: azon tagállam, amelyben a 8., 9. és 28b. cikk szerint az áru szállítása vagy a szolgáltatás nyújtása vélhetően történik.

B. Hatály

A tagállamok lehetővé teszik valamennyi adóalany számára, akik áruszállításaik vagy szolgáltatásnyújtásaik után egynél több – az igénybevétel helyszínéül szolgáló, de nem a vállalkozás megalapítása vagy állandó telephelye szerinti – tagállamban kötelesek hozzáadottérték-adó fizetésre, hogy azok az e cikk szerinti különös szabályozásnak megfelelően tegyenek eleget kötelezettségeiknek; kivéve a nem adóalanyok számára elektronikus szolgáltatásokat nyújtó nem letelepedett adóalanyokat, akik a 26c. cikk szerinti különös szabályozást alkalmazzák.

C. Nyilvántartásba vétel

1. Minden adóalany köteles az azonosítás tagállamának jelenteni, mikortól kívánja igénybe venni az egyablakos ügyviteli szabályozást. E bejelentés elektronikus úton történik.

   Az adóalany köteles az egyablakos ügyviteli szabályozás szerint a nyilvántartásba vételhez szükséges adatok szolgáltatására. Köteles továbbá bejelenteni, amennyiben a nem a vállalkozás megalapítása vagy állandó telephelye szerinti tagállamokban már azonosított a hozzáadottérték-adó szempontjából, és ez esetben köteles a nyilvántartásául szolgáló azonosítási szám feltüntetésére is.

2. Az azonosítás tagállama belátható határidőn belül bejegyzi az (1) bekezdésben említett adóalanyt. E rendelkezés alkalmazásában a tagállam az adóalanynak biztosított azon egyedi számot használja, amelyet az adóalany kötelezettségeinek tekintetében a belső nemzeti rendszerében már alkalmaz.

Az egy vagy több tagállamban telephellyel rendelkező adóalanyok kérvényezhetik valamennyi telephelyük egyablakos ügyintézési szabályozásba való nyilvántartásba vételét olyan tagállamban végzett áruszállításaik és szolgáltatásnyújtásaik tekintetében, ahol telephellyel nem rendelkeznek.

3. Minden adóalany kötelessége az azonosítás tagállamának jelenteni, amennyiben az (1) bekezdés szerint rendelkezésre bocsátott nyilvántartási adatokban bármiféle változás történik. E változtatás elektronikus úton történik.

4. Minden adóalany köteles az azonosítás tagállamának jelenteni, mikortól nem kívánja igénybe venni a szabályozást, illetve amikor olyan mértékben változik meg a tevékenysége, hogy többé már nem jogosult az egyablakos ügyintézési szabályozásra. E bejelentés elektronikus úton történik.

5. Az azonosítás tagállama haladéktalanul törli a nyilvántartásból azon adóalanyokat, akik már nem teljesítik az egyablakos ügyintézési szabályozásra való jogosultság feltételeit.

Kiváltképp, a következő esetekben az azonosítás tagállama kizárja az adóalanyokat az egyablakos ügyintézési szabályozásban való részvételből:

a) amennyiben az adóalany értesíti az azonosítás tagállamát, hogy áruszállítási vagy szolgáltatás nyújtási tevékenysége a továbbiakban csak az azonosítás tagállamára korlátozódik;

b) amennyiben egyébként vélelmezhető, hogy az adóalany adóköteles tevékenységei befejeződtek;

c) amennyiben az adóalany már teljesíti azokat a feltételek, amelyek a szabályozás igénybevételéhez szükségesek;

d) amennyiben az adóalany folyamatosan megszegi a szabályozás használatára vonatkozó előírásokat.

D. Azonosítás

Az egyablakos ügyintézési szabályozásban nyilvántartott adóalanyok azonosítása a 22. cikk (1) bekezdése c) pontja értelmében csak a székhelyük szerinti tagállamban történik.

E. Adóbevallások és összesített bevallások

1. Minden az egyablakos ügyintézési szabályozásban nyilvántartott adóalany az azonosítás tagállamában valamennyi naptári negyedévre nézve hozzáadottértékadó-bevallást nyújt be, részletezve minden áruszállítást vagy szolgáltatásnyújtást, amelyek után hozzáadottérték-adó fizetésére köteles a nem a vállalkozás alapítása vagy állandó telephely szerinti tagállamokban. Amennyiben az adóalany székhelye nem a Közösségen belül található, az adóbevallás az azonosítás tagállamában végzett áruszállításokra vagy szolgáltatás nyújtásokra is kiterjed.

Az elektronikus úton benyújtott adóbevallást a bevallási időszak végét követő 20 napon belül kell benyújtani.

2. Az (1) bekezdésben említett adóbevallás minden az igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállamra nézve – ahol hozzáadottérték-adó vált esedékessé – feltűnteti valamennyi adatot, amelyek a felszámítható adó és a bevallási időszakra nézve érvényesíteni kívánt levonások összegének kiszámításához szükségesek.

3. Az (1) bekezdésben említett adóbevallás pénzneme az euró. Azon igénybevétel helyéül szolgáló tagállamok, amelyek az eurót még be nem vezették be, kérhetik, hogy az adóbevallás azon részének, amely az országuk területén teljesített áruszállítást vagy szolgáltatás nyújtást érinti, a nemzeti fizetőeszköz legyen a pénzneme.

4. Amennyiben a 28a. cikk (5) bekezdése b) értelmében az adóalany a 22. cikk (6) bekezdése b) pontja szerinti adatok szolgáltatására köteles, a 22. cikk (6) bekezdése b) pontja harmadik albekezdése második francia bekezdésében említett szám az azon albekezdés első francia bekezdésében említett szám lesz. Az adóalany az összesített bevallásban egyértelműen feltűnteti a beszerzés helyszínének tagállamát.

F. Fizetések és visszatérítések

1. Az adóalany a hozzáadottérték-adót a hozzáadottértékadó-bevallás benyújtásakor fizeti. A fizetés közvetlenül a szóban forgó igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállam bankszámlájára és annak nemzeti fizetőeszközében történik.

2. Ha az előzetes hozzáadottérték-adó egy meghatározott naptári negyedévben meghaladja a fizetendő adó mértékét, a tagállamok vagy megtérítik azt, vagy pedig a következő időszakra viszik át a különbözetet a 18. cikk (4) bekezdése szerint meghatározott feltételeknek megfelelően.

G. A Közösségen kívül letelepedett adóalanyokra vonatkozó külön rendelkezések

Az e cikk C. pontja (2) bekezdésében említett intézkedések végrehajtásával párhuzamosan az azonosítás tagállama a 22. cikk (1) bekezdése c) pontja értelmében azonosítja a Közösségen kívül letelepedett adóalanyt.

(5) A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2), (3) és (4) bekezdés helyébe a következő bekezdések lépnek:

‘2. A tagállamok mentesítést adhatnak olyan adóalanyoknak, akiknek az éves árbevétele nem lép át egy maximálisan 100.000 euróban avagy az ezen összeggel egyenértékű, 2006. július 1-ei árfolyamon számított és a nemzeti fizetőeszközben meghatározott értékhatárt. Egy vagy több értékhatárt is előírhatnak, amelyek semmiképp sem haladhatják meg a 100.000 eurót vagy az ezzel egyenértékű, 2006. július 1-ei árfolyamon számított nemzeti fizetőeszközben meghatározott összeget.

A tagállamok éves gyakorisággal vizsgálhatják felül az alkalmazott értékhatárokat. E felülvizsgálat keretében, a maximálisan 100.000 euróban avagy az ezen összeggel egyenértékű, 2006. július 1-ei árfolyamon számított nemzeti fizetőeszközben meghatározott értékhatárt csak a célból lehet emelni, hogy az értékhatárok reálértéke változatlan maradjon.

A tagállamok, amelyek igény bevették a 67/228/EGK irányelv 14. cikke szerinti lehetőséget mentesítések vagy degresszív adócsökkentések bevezetésére, ezeket valamint ezek végrehajtási rendelkezéseit megtarthatják, amennyiben azok összhangban vannak a HÉA-rendszerrel.

3. A (2) bekezdés szerinti mentesítés nem vonatkozik a következő ügyletekre:

a) a 4. cikk (3) bekezdésében említett, eseti jelleggel végrehajtott ügyletek;

b) új szállítóeszközök szállítása, a 28c. cikk A. pontjában meghatározott feltételekkel összhangban;

c) olyan adóalany által végzett áruszállítások és szolgáltatásnyújtások, aki nem letelepedett a hozzáadottérték-adó keletkezése szerinti tagállamban.

4. A (2) bekezdés szerinti rendelkezések érvényre juttatása céljából mérvadó árbevétel a következő összegekből áll, ide nem számítva a hozzáadottérték-adót:

a) az adózásba bevont áruk és szolgáltatások bevételéből származó összegek, ideértve az adómentességet élvező értékesítéseket is, amelyek a 28. cikk (2) bekezdésnek megfelelően lehetővé teszik az előzetes hozzáadottérték-adó levonását;

b) azon értékesítések értéke, amelyek a 15. cikk értelmében adómentesek;

c) A13. cikk B. pontja d) alpontjában említett ingatlan- és pénzügyi ügyletek bevételéből származó összegek, biztosítási szolgáltatások bevételéből származó összegek, kivéve, ha ezek eseti ügyletek.

Azonban, a vállalkozás tárgyi eszközeinek vagy immateriális javainak értékesítése nem számít bele az árbevételbe.

b) A (8) és (9) bekezdést el kell hagyni.

(6) A 24a. cikket el kell hagyni.

(7) A 28b. cikk B. pontja (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdés nem vonatkozik a nem az árbevétel székhelye szerinti tagállamba feladott vagy fuvarozott termékszállítmányokra a következő feltételek teljesülése esetén:

a) az értékesített termékek nem jövedéki adó kötelesek;

b) adott naptári évben az ilyen értékesítések teljes összege, a hozzáadottérték-adót figyelmen kívül hagyva, nem haladja meg a 150.000 eurót, vagy az ennek megfelelő nemzeti valutában kifejezett értéket;

c) a nem jövedéki adó köteles termékértékesítések teljes összege, a hozzáadottérték-adót figyelmen kívül hagyva, az előző naptári évben nem haladta meg a 150.000 eurót vagy az ennek megfelelő nemzeti valutában kifejezett értéket.”

2. cikk

1. A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2006. június 30-ig megfeleljenek. Haladéktalanul kötelesek benyújtani a Bizottságnak a rendelkezések szövegét, valamint ezen irányelv és a rendelkezések közötti megfelelési táblázatot.

   Ezeket a rendelkezéseket 2006. július 1-jétől alkalmazzák.

   Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb előírásait, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

E rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő […]. napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, […]

a Tanács részéről
az elnök

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a nem az adott ország területén, hanem más tagállamban letelepedett adóalanyoknak a 77/388/EGK irányelvben biztosított hozzáadottértékadó-visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról.

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás[12] – szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelvre és különösen annak 29a. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[13],

mivel:

(1) Mind a tagállamok közigazgatási hatóságainak, mind az üzleti vállalkozásoknak jelentős problémát okoznak a 77/388/EGK irányelv végrehajtási szabályai, amelyeket a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem letelepedett adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályairól szóló 1979. december 6-ai 79/1072/EGK tanácsi irányelv14 állapított meg.

(2) Az ezen irányelvben megállapított szabályozást módosítani kell, hogy az adó-visszatérítési kérelmek ügyében a kérelem benyújtásától számított három hónapon belül döntést lehessen hozni és a visszatérítéseket ugyanezen időszakban ki lehessen fizetni. E célból az eljárást a modern technológiák felhasználásával egyszerűsíteni és korszerűbbé kell tenni.

(3) Az új eljárás kiszámíthatóbbá tenné az üzleti vállalkozások számára a jogi környezetet, hiszen a meghatározott késedelmek esetén a visszatérítést már nem lehet megtagadni.

(4) A 77/388/EGK irányelv tartalmazott egy a 79/1072/EGK irányelv alkalmazását érintő rendelkezést. Az érthetőség és könnyebb olvashatóság érdekében e rendelkezés ezúttal ezen irányelvbe kerül és a 77/388/EGK irányelvben azt el kell hagyni.

(5) Mivel a javasolt intézkedés általános célkitűzéseit tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, illetve azok az intézkedés nagyságrendje, illetve hatásai

---

12 HL L 145., 1999.6.13., 1. o. A legutóbb a 2004/66/EK irányelvvel (HL L 168, 2004.5.1., 35.o.) módosított irányelv.

13 HL C […]., […]., […] o.

14 HL L 331., 1979.12.27., 11. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

miatt közösségi szinten könnyebben elérhetők, a Közösség a szubszidiaritásnak a Szerződés 5. cikkében meghatározott elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanazon cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(6) Az érthetőség érdekében a 79/1072/EGK irányelv helyébe újat kell léptetni.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

1. Ezen irányelv a 77/388/EGK irányelv 17. cikk (3) bekezdése – a 28f. cikkben meghatározott változat – rendelkezéseinek megfelelően a hozzáadottértékadó-visszatérítés részletes szabályait állapítja meg olyan adóalanyoknak, akik – a fent említett irányelv 4. cikke (1) bekezdésének értelmében és e cikk (2) bekezdésére is figyelemmel – nem az adott tagország területén, hanem más tagország területén letelepedett adóalanyok, a továbbiakban: nem letelepedett adóalanyok.

2. Ezen irányelvet minden nem letelepedett adóalanyra alkalmazni kell, aki teljesíti a következő feltételeket:

   a) az adóbevallási időszakban nem a tagállam területén volt – a továbbiakban: a visszatérítésért felelős tagállam – gazdasági tevékenységének székhelye, vagy olyan állandó telephelye, ahonnan gazdasági ügyletek lebonyolítására került sor, vagy – székhely és állandó telephely hiányában – lakhelye vagy szokásos tartózkodási helye;

   b) az adóbevallási időszakban nem végzett olyan áruszállítást vagy szolgáltatásnyújtást, amelyek a visszatérítésért felelős tagállam területén teljesítettnek tekinthetők, a következő ügyletek kivételével:

      (i) szállítási szolgáltatások és ahhoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatások, amelyek a 77/388/EGK irányelv 14. cikke (1) bekezdésének i. pontja, 15. cikke vagy 16. cikke (1) bekezdésének B., C. és D. pontja szerint mentességet élveznek;

      (ii) olyan áruszállítások vagy szolgáltatásnyújtások, ahol a hozzáadottérték-adót csak azon személynek kell fizetnie, akinek azt a 77/388/EGK irányelv 21. cikke (1) bekezdése a), b), c) és f) pontja alapján teljesítették.

2. cikk

Ezen irányelvet nem kell alkalmazni olyan javakra, amelyek szállítása a 77/388/EGK irányelv 28c. cikke A. pontja alapján adómentességet élveznek vagy élvezhetnek olyan esetben, amikor a szállított áruk feladását vagy fuvarozását a beszerző végzi, vagy az a beszerző számlájára történik. És olyan javakra sem kell alkalmazni, amelyek szállítása a 77/388/EGK irányelv 15. cikke első bekezdése 2. pontja alapján adómentességet élveznek vagy élvezhetnek.

3. cikk

A tagállamok minden nem letelepedett adóalanynak megtérítik minden – az ország területén letelepedett más adóalany által végzett áruszállításokhoz illetve szolgáltatásnyújtásokhoz, vagy az ország területére történő behozatalhoz kapcsolódóan felszámított – hozzáadottérték-adót, amennyiben e javak és szolgáltatások az országban az adó levonására jogosítanak, és a következő ügylettípusoknak megfelelnek:

a) a 77/388/EGK irányelv 17. cikk (3) bekezdése a) és b) pontjában említett ügyletek;

b) olyan ügyletek, ahol a hozzáadottérték-adót csak azon személynek kell fizetnie, akinek azt a 77/388/EGK irányelv 21. cikke (1) bekezdése a), b), c) és f) pontja alapján teljesítették.

4. cikk

A 3. cikk szerinti visszatérítésre a nem letelepedett adóalany akkor válik jogosulttá, amennyiben a letelepedésének helye szerinti tagállamban adólevonásra feljogosító ügyleteket bonyolít le.

Amennyiben a nem letelepedett adóalany a letelepedésének helye szerinti tagállamban mind adólevonásra feljogosító ügyleteket, mind adólevonásra fel nem jogosító ügyleteket is lebonyolít, a hozzáadottérték-adó csak az elsőként említett ügyletek arányának megfelelően téríthető meg a levonás helye szerinti tagállamban.

5. cikk

1. Hogy a 3. cikk szerinti visszatérítést a nem letelepedett adóalany megkaphassa, visszatérítési kérelmet, a továbbiakban kérelem, kell benyújtania a letelepedésének helye szerinti tagállamban. Ezen kérelem megtétele elektronikus úton történik.

2. A visszatérítési kérelem minden egyes tagállamra nézve, ahol az adóalanynak hozzáadottértékadó-terhe merült fel, a következőket mutatja be részleteiben:

   a) a szállító neve és teljes címe;

   b) a behozatal esetének kivételével, a szállító hozzáadottértékadó-azonosítási száma vagy adó nyilvántartási száma, ahogy azt az adott tagállam a 77/388/EGK irányelv 22. cikke (9) bekezdése e) pontjával összhangban meghatározza;

   c) a behozatal esetének kivételével, a vásárlás helye szerinti tagállam ISO kódja a 77/388/EGK irányelv 22. cikke (1) bekezdése d) pontjával összhangban;

   d) a számla dátuma és száma vagy behozatali okmány;

   e) az adóalap és a hozzáadottérték-adó mértéke az adó felmerülésének helye szerinti tagállam nemzeti valutájában kifejezve;

f) a levonható hozzáadottérték-adó mértéke az adó felmerülésének helye szerinti tagállam nemzeti valutájában kifejezve;

g) a beszerzett áruk és szolgáltatások ill. kiadások természete, a következő kódokkal megjelölve

1. = üzemanyag;

2. = lakhatással kapcsolatos kiadások;

3. = éttermi szolgáltatások;

4. = utazási kiadások, mint például taxiköltségek, közlekedési eszközök rövid távú bérlésének kiadásai, tömegközlekedési kiadások;

5. = vásárok és kiállítások;

6. = járművek lízingje;

7. = autópályadíjak és úthasználati díjak

8. = egyéb.

Az első albekezdés g) pontjában található 8-as kód alkalmazásában a javak és szolgáltatások teljes körű leírására lesz szükség.

6. cikk

1. A kérelem olyan számlával alátámasztott termékvásárlásokra, szolgáltatások igénybevételére, behozatalokra vonatkozik, amelyeket legalább három hónap, de legfeljebb egy naptári év hosszú időszak folyamán eszközöltek. A kérelem azonban vonatkozhat egy három hónapnál rövidebb időszakra, ha ezen időszak egy naptári év maradéka.

Az ilyen kérelem olyan számlákra vagy behozatali okmányokra is vonatkozhat, amelyekkel kapcsolatban még nem nyújtottak be kérelmet, és amelyek olyan ügyletekre vonatkoznak, amelyeket a kérdéses naptári évben teljesítettek.

A kérelmet azon naptári év végét követő hat hónapon belül kell benyújtani, amelyben az adó felszámíthatóvá válik.

2. Amennyiben a kérelem egy naptári évnél rövidebb, de három hónapnál hosszabb időszakra vonatkozik, a kérelemben visszaigényelt összeg nem lehet kevesebb 200 eurónál, vagy a nemzeti valutában kifejezett ezzel egyenértékű összegnél.

Amennyiben a kérelem egy naptári évre vagy egy naptári év maradékára vonatkozik, a visszaigényelt összeg nem lehet kevesebb 25 eurónál, vagy a nemzeti valutában kifejezett ezzel egyenértékű összegnél.

7. cikk

1. A hozzáadottérték-adó felmerülési helye szerinti tagállam a kérelem benyújtásának napját követő három hónapon belül közli a kérelmezővel a visszaigénylési kérelemre vonatkozó döntését.

2. A visszatérítésre az első bekezdésben említett három hónap hosszú időszak vége előtt kerül sor.

   A visszatérítés a visszatérítést végző tagállamban történik, vagy a kérelmező kívánságára azon tagállamban, ahol a kérelmező letelepedett. Ez utóbbi esetben, a visszatérítést végző tagállam a kérelmezőnek megtérítendő összegből levon bárminemű banki átutalási díjat.

3. A kérelem elutasításának esetén, az adó felmerülési helye szerinti tagállam illetékes hatóságai közlik a nem letelepedett adóalannyal az elutasítás indokait.

   Az elutasítás elleni fellebbezést az adó felmerülési helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak lehet benyújtani, az ugyanazon államban letelepedett adóalanyok által benyújtott visszatérítési kérelmekre vonatkozó formai és határidő-feltételekkel azonos feltételek mellett.

4. Meghatározott esetekben a felmerülési helye szerinti tagállam a kérelem benyújtásának napját követő három hónapon belül kiegészítő információkat kérhet be. Ezen időszak letelte után már nem lehet kiegészítő információkat bekérni.

   Ilyen esetekben a kiegészítő információk benyújtásának napját követő három hónapon belül közölni kell a kérelmezővel a kérelemre vonatkozó döntést. A visszatérítésnek ugyanezen idő alatt meg kell történnie.

5. Amennyiben a (2) és (4) bekezdésben megállapított határidő előtt nem történik egyértelmű elutasítás, úgy a kérelmet elfogadottnak kell tekinteni.

8. cikk

Amennyiben a kérelem nem lett egyértelműen elutasítva, de a visszatérítés kifizetése nem történik meg a 7. cikk (1) bekezdésében vagy értelemszerűen a 7. cikk (4) bekezdése második albekezdésében megállapított három hónap hosszú időszak vége előtt, úgy a tagállamot a fizetendő visszatérítés összege után havi 1 % kamat terheli, amelyet a visszatérítés esedékességének napjától a visszatérítés tényleges megfizetésének napjáig eltelt időszakra nézve kell felszámolni.

9. cikk

A 79/1072/EGK irányelv 2006. július 1-jétől kezdődően hatályát veszti.

A fenti irányelvre való hivatkozások az ezen irányelvre való hivatkozásnak minősülnek.

10. cikk

1. A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2006. július 1-ig megfeleljenek. Haladéktalanul kötelesek benyújtani a Bizottságnak a rendelkezések szövegét, valamint ezen irányelv és a rendelkezések közötti megfelelési táblázatot.

   Ezeket a rendelkezéseket 2006. július 1-jétől alkalmazzák.

   Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb előírásait, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

11. cikk

E rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő […]. napon lép hatályba.

12. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, […]

a Tanács részéről
az elnök

2004/0262 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

az 1798/2003/EK rendeletnek az igazgatási együttműködési megállapodások bevezetésének tekintetében történő módosításáról, az egyablakos ügyintézési tervezettel és a hozzáadottértékadó-visszatérítési eljárással összefüggésben

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[15],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[16],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[17],

mivel:

(1) A 77/388/EGK irányelvet a hozzáadottértékadó-kötelezettségek egyszerűsítése végett megváltoztató 200X. …. ..-i 200Y/XX/EK irányelv szerint az egyablakos ügyintézési szabályozás alá tartozhat minden adóalany, aki egy nem a letelepedése szerinti tagállamban rendelkezik hozzáadottértékadó (HÉA)-kötelezettségekkel18.

(2) A nem az adott tagország területén, hanem más tagország területén letelepedett adóalanyoknak történő hozzáadottértékadó-visszatérítések rendelkezéseit megállapító 200Y. … ..-i 200Y/YY/EK tanácsi irányelv19 egyszerűsíti a HÉA-visszaigénylési eljárást olyan tagállamokban, ahol az érintett adóalany a HÉA szempontjából nincsen nyilvántartva.

(3) Azonban, mindkét az előzőekben említett irányelv jelentős mennyiségű pótlólagos információ cseréjét vonja magával a különböző érintett tagállamok között. Emiatt szükséges módosítani a hozzáadottérték-adó terén történő igazgatási együttműködésről szóló, valamint a 218/92/EGK rendeletet hatályon kívül helyező 2003. október 7-i 1798/2003/EK tanácsi rendeletet20. A szükséges információcserének nem szabad aránytalanul nagy adminisztratív terhet rónia az érintett tagállamokra.

---

15 HL C […]., […]., […] o.
16 HL C […]., […]., […] o.
17 HL C […]., […]., […] o.
18 HL C […]., […]., […] o.
19 HL C […]., […]., […] o.
20 HL L 264., 1999.3.27., 1. o.

(4) Az információcserének elektronikus úton, a létező információcsere-rendszerre építve kell zajlania.

(5) Szükséges tisztázni az igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállamok és az azonosítás helye szerinti tagállamok megfelelő kötelezettségeit, különös tekintettel az információk átadására vonatkozó határidőkre és az adóalanyok ellenőrzésére.

(6) Mivel a javasolt intézkedés általános célkitűzéseit tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, illetve azok az intézkedés nagyságrendje, illetve hatásai miatt közösségi szinten könnyebben elérhetők, a Közösség a szubszidiaritásnak a Szerződés 5. cikkében meghatározott elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanazon cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1798/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

(1) A 1. cikk (1) bekezdése a következő ötödik albekezdéssel egészül ki:

„E rendelet megállapítja az áruértékesítések és szolgáltatásnyújtások után felszámított hozzáadottérték-adóra vonatkozó adatok elektronikus cseréjének szabályait és eljárási menetét a következő adóalanyok tekintetében: a 77/388/EGK irányelv 22b. cikkében meghatározott különös szabályozással élő adóalanyok; a 200Y/YY/EK* tanácsi rendeletben meghatározott – a nem az adott tagország területén, hanem más tagország területén letelepedett adóalanyoknak történő – HÉA-visszatérítési eljárást igénybevevő adóalanyok.

* HL L [...]., [...], [...]. o.”

(2) A rendelet a következő, VIa. és VIb. fejezetekkel egészül ki:

„VIa. fejezet

A 77/388/EGK irányelv 22b. cikkében meghatározott „egyablakos ügyintézési szabályozás”-sal összefüggő információk cseréjére és tárolására vonatkozó rendelkezések

34a. cikk

E fejezet alkalmazásában a 77/388/EGK irányelv 22b. cikke A. pontjában található meghatározásokat kell alkalmazni.

34b. cikk

1. Az azonosítás tagállama más tagállamok illetékes hatóságainak a következő információkat juttatja el elektronikus módon:

   a) a 77/388/EGK irányelv 22b. cikkében meghatározott különös szabályozás – a továbbiakban egyablakos ügyintézési szabályozás – alatt nyilvántartásba kerülő adóalanyok tekintetében a bejegyzés elvégzése naptári hónapjának végét követő 10 napon belül azon információk, amelyeket azon irányelv 22b. cikke (C) pontja (1) bekezdése említ.

   b) 77/388/EGK irányelv 22b. cikke (C) pontja (3) bekezdésében említett bárminemű adatmódosítás részletei, avagy ugyanezen irányelv 22b. cikke (C) pontja (4) bekezdésében említett tevékenységváltoztatás vagy –beszűntetés esetén; az e tényállások bejelentését követő 10 napon belül;

   c) 77/388/EGK irányelv 22b. cikke (C) pontja (5) bekezdésében említett bárminemű döntés részletei, amely az egyablakos ügyintézési szabályozást használók nyilvántartásából adóalanyokat töröl; a döntés meghozatala naptári hónapjának végét követő 10 napon belül;

   d) a tagállam területén lévő adóalanyok adatai, akik nem veszik igénybe az egyablakos ügyintézési szabályozást, de olyan árukat értékesítenek, amelyek a 77/388/EGK irányelv 28b. cikke (B) pontja (2) bekezdése szerint hozzáadottértékadó-kötelesek egy nem a székhelyük szerinti tagállamban.

2. Az (1) bekezdés szerinti információk szolgáltatására vonatkozó technikai részleteket, különös tekintettel az elektronikus üzenetek tartalmára és formájára, a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.

34c. cikk

1. Minden tagállam létrehozza az egyablakos ügyintézési szabályozásnak megfelelően árut értékesítő és szolgáltatást nyújtó adóalanyok listáját, és napra készen tartja azt.

2. A 22. cikket alkalmazni kell.

34d. cikk

1. Az azonosítás tagállama a kézhezvételtől számított öt napon belül elektronikus módon eljuttatja az érintett tagállamoknak a 77/388/EGK irányelv 22b. cikke (E) pontja (1) bekezdése szerint megkapott, az egyablakos ügyintézési szabályozásban résztvevő valamennyi adóalany negyedéves adóbevallására vonatkozó részletes adatokat, valamint a bevallások módosítására vonatkozó bármely információt.

2. Az (1) bekezdés szerinti információk szolgáltatására vonatkozó technikai részleteket, különös tekintettel az elektronikus üzenetek tartalmára és formájára, a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.

34e. cikk

Az azonosítás tagállama egy az ellenőrzéshez szükséges minimális időszakon keresztül megőrzi a 77/388/EGK irányelv 22b. cikke (E) pontja (1) bekezdése szerint megkapott, az egyablakos ügyintézési szabályozásban nyilvántartott valamennyi személy negyedéves adóbevallására vonatkozó részletes adatokat. Ezt az időszakot a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell megállapítani.

34f. cikk

1. Valamennyi tagállam egy internetes oldalon részletes információkat tesz hozzáférhetővé a következőkre vonatkozóan:

   a) az egyablakos ügyintézési szabályozás működése;

   b) más tagállamokban lebonyolított ügyletekre érvényes nemzeti jogi előírások;

   c) az egyablakos ügyintézési szabályozást igénybe vevő adóalanyok által teljesítendő fizetésekkel együtt benyújtandó bankszámlaszám és egyéb elszámolási adatok.

   77/388/EGK irányelv 22b. cikke (C) pontja (2) bekezdésének megfelelően mindegyik tagállam internetes oldalának elektronikus címét a nyilvántartásba vétellel egyidejűleg kell az adóalanyokkal közölni.

2. Mindegyik tagállam eljuttatja a Bizottságnak az ügyletekre érvényes nemzeti jogi előírásokat és a Bizottság gondoskodik ezeknek az Európai Közösség valamennyi nyelvére való lefordításáról.

3. Az információk 1. bekezdésben említett részleteit és formátumát a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell megállapítani.

34g. cikk

1. Az egyablakos ügyintézési szabályozást választott adóalanyok ellenőrzését amennyire csak lehet, a tagállamok hangolják össze.

2. Amennyiben az azonosítás tagállama a területén az egyablakos ügyintézési szabályozást választott adóalany ellenőrzése mellett dönt, úgy az érintett más tagállamok illetékes hatóságait előre értesíti.

3. Amennyiben a fogyasztás helyszínéül szolgáló tagállam a területén értékesítéseket lebonyolított, az egyablakos ügyintézési szabályozás szerint nyilvántartott adóalany ellenőrzése mellett dönt, úgy az érintett más tagállamok illetékes hatóságait előre értesíti.

4. Bármely érintett tagállam részt vehet az azonosítás tagállama vagy a fogyasztás helyszínéül szolgáló tagállam által végzett ellenőrzésben. Ezen ellenőrzéshez a 11. és 12. cikkben említett eljárásokat lehet alkalmazni.

VIb. fejezet

A nem az adott tagország területén, hanem más tagország területén letelepedett adóalanyoknak történő hozzáadottértékadó-visszatérítések rendelkezéseit megállapító 200Y/YY/EK tanácsi irányelvben meghatározott eljárással összefüggő információk cseréjére és megőrzésére vonatkozó rendelkezések

34h. cikk

1. Abban az esetben, amikor egy tagállam illetékes hatósága a 200Y/YY/EK irányelv 3. cikke szerinti hozzáadottértékadó-visszatérítési kérelmet kap kézhez, a kérvény kézhezvétele naptári hónapjának végét követő 10 napon belül elektronikus úton a megfelelő információval látja el valamennyi a vásárlás helye szerinti tagállam illetékes hatóságait arra nézve, hogy országa területén a kérelmező azonosított-e a hozzáadottérték-adó szempontjából.

2. Az (1) bekezdés szerinti információk szolgáltatására vonatkozó technikai részleteket, különös tekintettel az elektronikus üzenetek tartalmára és formájára, a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.

34i. cikk

A 200Y/YY/EK irányelvben megállapított visszatérítési eljárás menetére, a vonatkozó nemzeti szabályozásra – különös tekintettel a 77/388/EGK irányelv 17a. cikkének megfelelően alkalmazott levonási jog korlátozásokra – vonatkozó információkat a 34f. cikkben említett internetes oldalon be kell mutatni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzététele utáni huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2006. július 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, […]

a Tanács részéről
az elnök